

Ivan Berket (1873.-1961.)

- [Svi kapelnici HGD „Zrinski“ od osnivanja do danas](#)
- [Ivan Barišin \(1888.-1966.\)](#)
- [Ivan Jerić \(1888.-1960.\)](#)
- [Ivan Berket \(1873.-1961.\)](#)
- [Ante Vuletin \(1920.-1997.\)](#)
- [Anton \(Tonći\) Jerić \(1916.-1946.\)](#)
- [Andro Sentinella \(1897.-1970.\)](#)
- [Anton Vuletin – Grinteša \(1905.-1993.\)](#)
- [Ivan \(Giovanni\) Bozzotti \(1859.-1935.\)](#)
- [Jakov Vuletin – Jakin \(1874.-1943.\)](#)
- [Berislav Vuletin \(1932.-2017.\)](#)
- [Vid Kuzmanić \(1907.-1990.\)](#)
- [Šime Lukšić \(1947.-2004.\)](#)
- [Davor Lozić \(1972.\)](#)
- [Grgo Grubišić \(1966.\)](#)

- [Svi kapelnici HGD „Zrinski“ od osnivanja do danas](#)
- [Ivan Barišin \(1888.-1966.\)](#)
- [Ivan Jerić \(1888.-1960.\)](#)
- [Ivan Berket \(1873.-1961.\)](#)
- [Ante Vuletin \(1920.-1997.\)](#)
- [Anton \(Tonći\) Jerić \(1916.-1946.\)](#)
- [Andro Sentinella \(1897.-1970.\)](#)
- [Anton Vuletin – Grinteša \(1905.-1993.\)](#)
- [Ivan \(Giovanni\) Bozzotti \(1859.-1935.\)](#)
- [Jakov Vuletin – Jakin \(1874.-1943.\)](#)
- [Berislav Vuletin \(1932.-2017.\)](#)
- [Vid Kuzmanić \(1907.-1990.\)](#)
- [Šime Lukšić \(1947.-2004.\)](#)
- [Davor Lozić \(1972.\)](#)
- [Grgo Grubišić \(1966.\)](#)

Ivan Berket (1873.-1961.)

Kapelnik:

Narodne glazbe (1890.-1900.)

HGD Bijać (1919.-1925.)

Glazbe Hrvatskog sokola (1908.-1914.)

Ivan Ivanko Berket rođen je 13. siječnja 1873. godine u Kaštel Novome od majke Ane rođene Budanko iz Kaštel Štafilića i oca Ante iz Kaštel Novoga. Pučku školu završio je u rodnome mjestu. Kao potomak težačke obitelji s brojnim posjedima, cijeloga života bavio se poljodjelstvom. U desetoj godini života pristupio je *Hrvatskoj glazbi* utemeljenoj pri mjesnome *Poljodjelskom društvu*, a već iduće godine javno je nastupao kao izvoditelj na piston-kornetu. Kapelnik te glazbe Ivan Bozzotti odmah je uočio njegovu izuzetnu nadarenost i preporučio ga svome ocu Josipu (1830.-1890.), kapelniku, orguljašu, skladatelju, melografu i glazbenom pedagogu. Kroz iduće tri godine Berket je u njegovoj privatnoj školi učio glasovir, orgulje i violinu, a dobivao je i prve upute iz skladanja. U sviranju tambura podučavao ga je Ivan Bozzotti. Već u dobi od 17. godina postaje kapelnikom novoutemeljene općinske *Narodne glazbe* u Kaštel Novome, koju je vodio do 1900. godine. U međuvremenu se usavršavao kod „drugih učitelja“ i maestra Tramontane. Godine 1894. postao je dirigent muškog Pjevačkog zbora „*Bijać*“ u Kaštel Novome, a od 1899. i voditelj Tamburaškog zbora „*Svačić*“ u Kaštel Starome. Krajem 1902. godine ta su se dva pravaška glazbena društva sjedinila i 1903. godine utemeljen je Pjevačko-tamburaški zbor „*Bijaćka vila*“, a Berket je bio jedan od utemeljitelja i njegov dirigent do 1925. godine.

Uz vođenje „*Bijačke vile*“ Berket 1906. godine počinje obnašati dužnost zborovođe i orguljaša župne crkve sv. Petra u Kaštel Novom. U tom zboru pjevao je još od 1899. godine, a prema potrebi je i zamjenjivao stalnog orguljaša i zborovođu Antuna Koludrovića. Od 1908.-1914. obnaša i dužnost kapelnika „*Glazbe Hrvatskog sokola*“ u Kaštel Novome. Odmah na početku Prvog svjetskog rata Berket je mobiliziran i do kraja rata je služio u vojnim orkestrima u Sinju, Livnu, Tuzli, Zenici, Kotoru i Herceg Novome, svirajući po potrebi nekoliko glazbala: trombon, trublju, piston-kornet, violinu i glasovir. Po završetku rata 1918. godine vratio se u Kaštel Novi te odmah obnovio rad „*Bijačke vile*“ i nastavio obnašati dužnost orguljaša i zborovođe u mjesnoj crkvi.

Od 1919. do 1925. obnaša dužnost kapelnika Hrvatskog glazbenog društva „*Bijać*“ u Kaštel Štafiliću, te povremeno orguljaša i zborovođe u mjesnoj župnoj crkvi. Za posebne zasluge u glazbeno-pedagoškom i prosvjetnom radu 1926. godine odlikovan je Ordenom sv. Save V. stepena.

Od 1928. do 1931. godine Ivan Berket živi i djeluje u Livnu, kao dirigent velikog mješovitog pjevačkog zbora i kapelnik puhačkog orkestra Hrvatsko glazbeno-pjevačkog društva „*Dinara*“, te od 1929. i novoutemeljenje limene glazbe „*Sundečić*“. Nakon trogodišnjeg djelovanja u Livnu, vratio se u rodni Kaštel Novi, ali zbog narušenog zdravlja više nije bio aktivan kao prije. Tek je povremeno nastupao s „*Glazbarskim skladom*“. Od 1932. do 1934. godine je obnašao dužnost kapelnika i zborovođe *Sokolskog društva* u Solinu te vodio glazbu u Vranjicu. Posljednje društvo u kojem je djelovao kao glazbeni voditelj i pedagog bilo je KUD „*Rad*“, utemeljeno 1939. godine u Donjim Kaštelima. Berket je bio jedan od osnivača, te do travnja 1941. vodio pjevački i tamburaški zbor. Bio je kazivač melografu Vladoju Bersi (1906./1907.),

Božodaru Širolu (1936.) i Antonu Dobriniću (1947.). a i sam se bavio melografskim radom te sudjelovao na Međunarodnom kongresu melografa i muzikologa održanom 1909. godine u Beču.

Od Berketovog skladateljskog opusa sačuvalo se četrdesetak skladbi, svjetovnih (za puhački orkestar, glasovir, muški zbor i orgulje te tri mise). Bogato glazbeno folklorno nasljeđe Donjih Kaštela dijelom je obrađivao i harmonizirao za svoje zborove, dio zapisa obradio je za puhački orkestar, a i kao skladatelj oslanjao se na duh toga nasljeđa. Umro je 17. siječnja 1961. godine u Kaštel Novome u 88. godini života. Pokopan je na mjesnome groblju u zajedničku grobnicu na kojoj ni danas nema spomena njegova imena.

